7. előadás

Paraméterátadás. Paraméterek az Adában. Túlterhelés. Felüldefiniálás. Kifejezések.

Paraméterek

- Paraméterezhető dolgok
 - Alprogramok
 - Típusok (diszkrimináns, indexhatár)
 - Sablonok
- Formális paraméter aktuális paraméter
- Paraméterek megfeleltetése
- Alprogram: paraméterátadás

Alprogram-paraméterek

- Értékek és objektumok
- Bemenő és kimenő paraméter
 - Az információáramlás iránya
 - Bemenő paraméter: jobbérték
 - Kimenő paraméter: balérték
- Paraméterátadási módok
 - Technikai, nyelvimplementációs kérdés

Paraméterátadási módok

- Szövegszerű helyettesítés (makróknál)
- Név szerinti (archaikus, Algol 60, Simula 67)
- Érték szerinti (C, Pascal)
- Cím szerinti (Pascal, C++)
- Eredmény szerinti (Ada)
- Érték/eredmény szerinti (Algol W)
- Megosztás szerinti (Java, Eiffel, CLU)
- I Igény szerinti (lusta kiértékelésű funkcionális ny.)

Szövegszerű helyettesítés

- A legelső programozási nyelvek assembly-k voltak, abban makrókat lehetett írni
- A makrók még mindig fontosak: pl. C, C++
- A makró törzsében a formális paraméter helyére beíródik az aktuális paraméter szövege
- Egyszerű működési elv, de szemantikusan bonyolult: könnyű hibát véteni
- A makró törzse beíródik a hívás helyére

C makró

```
#define square(x) x*x
int x = square(3+7); - - 3+7*3+7
#define \max(a,b) ((a)>(b)? (a):(b))
int x = 5, y = max(++x, 3); -
  Egyéb furcsaságokat okoz az, hogy a makró törzse
  a hívás helyére behelyettesítődik
Nem lehet swap makrót írni
```

Inline alprogram

- A makró "hatékonyabb", mint az alprogram
 - kisebb futási idő
 - nagyobb programkód
- Ugyanezt tudja a kifejtett (inline) alprogram
 - rendes paraéterátadás
 - szemantikus biztonság

Javaslat a fordítónak

```
function Max (A, B: Integer) return Integer... pragma Inline(Max);
```

inline int max(int a, int b) { return a > b? a: b; }

Optimalizálás

- Egy jó fordító esetleg jobban optimalizál, mint a programozó
- Inline kifejtés
- Tár vagy végrehajtási idő?
- Ada: Optimize fordítóvezérlő direktívapragma Optimize(Time); -- Space, Off

Vissza: paraméterátadási módok

- Érték szerinti
- Cím szerinti
- Eredmény szerinti
- Érték/eredmény szerinti

Ezeket kötelező ismerni, érteni

Érték szerinti paraméterátadás

- Call-by-value
- Nagyon elterjedt (C, C++, Pascal, Ada)
- Bemenő szemantikájú
- A formális paraméter az alprogram lokális változója
- Híváskor az aktuális értéke bemásolódik a formálisba
- A vermen készül egy másolat az aktuálisról
- Kilépéskor a formális megszűnik

Érték szerint a C++ nyelvben

```
int lnko (int a, int b)
                                               x és y
                                                 nem
       while (a != b)
                                                  változ
               if (a>b) a=b; else b=a;
int f()
                                             hívható bal- és
                                               jobbértékke
       int x = 10, y = 45;
       return lnko(x,y) + lnko(4,8);
```

Cím szerinti paraméterátadás

- Call-by-reference
- A Fortran óta széles körben használt
- Kimenő szemantikájú
 - pontosabban be- és kimenő
 - csak balértékkel hívható
- A formális paraméter egy címet jelent
- A híváskor az aktuális paraméter címe adódik át
- A formális és az aktuális paraméter ugyanazt az objektumot jelentik (alias)

Cím szerint a C++ nyelvben

```
void swap (int& a, int& b)
       int c = a;
      a = b; b = c;
void f()
                                            x és y
                                         megváltozi
       int x = 10, y = 45;
       swap (x, y);
       // értelmetlen: swap (3, 4);
```

Pascal-szerű nyelvek

```
int lnko (int a, int b) ...
void swap (int& a, int& b) ...
function lnko (a, b: integer): integer ...
procedure swap (var a, b: integer) ...
```

Érték/eredmény szerinti paraméterátadás

- ☐ Call-by-value/result
- Algol-W, Ada (kis különbséggel)
- Kimenő szemantika
 - pontosabban be- és kimenő
 - csak balértékkel hívható
- A formális paraméter az alprogram lokális változója
- Híváskor az aktuális értéke bemásolódik a formálisba
- A vermen készül egy másolat az aktuálisról
- Kilépéskor a formális értéke visszamásolódik az aktuálisba

Érték/eredmény szerint az Adában

```
procedure Swap (A, B: in out Integer) is
       C: Integer := A;
begin
       A := B; B := C;
end Swap;
                                           X és Y
procedure P is
                                          megváltozi
       X: Integer := 10;
       Y: Integer := 45;
begin
       Swap ( X, Y );
                              -- a Swap(3,4) értelmetlen
end P;
```

Eredmény szerinti paraméterátadás

- Call-by-result
- Ada
- Kimenő szemantika
 - csak balértékkel hívható
- A formális paraméter az alprogram lokális változója
- Kilépéskor a formális értéke bemásolódik az aktuálisba
 - Híváskor az aktuális értéke nem másolódik be a formálisba

Eredmény szerint az Adában

```
procedure Betűt Olvas (C: out Character) is
begin
       Ada.Text IO.Get (C);
       if C < 'A' or else C > 'Z' then
              raise Constraint Error;
       end if;
                                        C nem volt
end;
                                        inicializálva
C: Character;
                                        C értéket kapott
       Betűt Olvas(C);
```

Adatmozgatással járó paraméterátadás

- Data transfer
- Ilyen az érték, az eredmény és az érték/eredmény szerinti
 - Nem ilyen a cím szerinti
- Az aktuális paraméterről másolat készül
 - Független az aktuális a formálistól
 - Ha valamelyik változik, a másik nem
 - Könnyebben követhető

Cím versus érték/eredmény szerinti

- Mindkettő (be- és) kimenő szemantikájú
- Az utóbbi adatmozgatásos
 - nagy adat esetén a cím szerinti hatékonyabb
 - kis adat esetén az érték/eredmény szerinti hatékonyabb lehet (ha sok a hivatkozás)
- Ugyanaz" a program másként működhet
- Az érték/eredmény szerinti általában jobban érthető viselkedést produkál
 - Mindkettőnél adható csúful viselkedő példa

Példa: egy Ada kódrészlet

```
N: Integer := 4;
procedure P (X: in out Integer) is
begin
      X := X + 1;
      X := X + N;
end P;
                               Cím szerinti: 10
                              Érték/eredmény: 9
      P(N);
```

Paraméterátadási módok az Adában

- Bemenő (in) módú paraméterek: érték szerint vagy cím szerint
- Kimenő (out), illetve be- és kimenő (in out) módú paraméterek:
 - Bizonyos típusoknál (érték/)eredmény szerint (pl. skalár típusok, rekordok, mutatók) pass by copy
 - Más típusoknál cím szerint
 (pl. jelölt típusok, taszkok, védett egységek)
 - Egyes típusoknál implementációfüggő (pl. tömbök)

Információáramlás

- Az Ada programozó az információáramlással foglalkozik, nem a paraméterátadás részleteivel
- Szigorú statikus szabályok a formális paraméterek használatára
 - in módút csak olvasni szabad
 - out módút először inicializálni kell
 - Ada 83: egyáltalán nem olvasható
 - in out módú: nincs megkötés

Például:

```
procedure E (Vi: in Integer;
             Vo: out Integer;
             Vio: in out Integer)
is
begin
  Vio := Vi + Vo; -- helytelen, Vo-t nem olvashatjuk
  Vi := Vio; -- helytelen, Vi-t nem írhatjuk
  Vo := Vi; -- helyes
  Vo := 2*Vo+Vio; -- helyes, Vo már kapott értéket
end E;
```

in módú paraméterek

- Akár érték, akár cím szerint történhet
- Mindenféleképpen bemenő szemantikájú
- Fordítási hiba, ha írni akarom
- A fordító dönthet, melyik a szerencsésebb az adott esetben
- Ha a programozó trükközne:
 - ha olyan kódot ír, ami függ a paraméterátadási módtól,
 - akkor hibás a program
 - "bounded error", nem feltétlenül veszi észre a fordító vagy a futtató rendszer

A "bemenő" szemantika hangsúlyozása más nyelvekben

```
Altalában nem ilyen tiszta koncepció
 C++
                               bemenő,
 int f (const T&p)
    p = ... // fordítási hiba
 Modula-3: READONLY paraméter
```

Történelem

- Makrók: szövegszerű behelyettesítés
- FORTRAN: csak "be- és kimenő" paraméter
 - régi változatok: cím, újabbak esetenként é/e
 - FORTRAN IV: hihetetlen, de literál is megváltozhat
- Algol 60: név és (kérésre) érték szerinti
 - Simula 67: érték és (kérésre) név szerinti
- COBOL, Algol 68, Pascal, C(++): érték és cím
- Algol W: érték és érték/eredmény
- Tisztán objektumelvű nyelvek: megosztás sz.
- Lusta kiértékelésű funkcionális nyelvek: igény sz.

Kommunikáció programegységek között

- Nonlokális és globális változók
 - Általában nem szerencsés, nem javasolt
 - Néha hasznos
 - Rövidebb a paraméterlista
 - Hatékonyabb lehet a kód
 - Blokkok, hatókör, blokkszerkezetes nyelvek
- Paraméterek

Alprogram nonlokális változói

```
procedure Rendez (T: in out Tömb) is
        function Max Hely (T: Tömb) return Index is
                 Mh: Index := T'First;
        begin
                 for I in T'Range loop
                          if T(Mh) < T(I) then Mh := I; end if;
                 end loop;
                 return Mh;
        end;
begin
        for I in reverse T'Range loop
                 Mh := Max Hely( T(T'First .. I) );
                 Felcserél( T(I), T(Mh) );
        end loop;
end Rendez;
```

Alprogram nonlokális változói

```
procedure Rendez (T: in out Tömb) is
        function Max Hely (Vége: Index) return Index is
                 Mh: Index := T'First;
        begin
                 for I in T'First .. Vége loop
                          if T(Mh) < T(I) then Mh := I; end if;
                 end loop;
                 return Mh;
        end;
begin
        for I in reverse T'Range loop
                 Mh := Max Hely(I);
                 Felcserél( T(I), T(Mh) );
        end loop;
end Rendez;
```

Paraméter alapértelmezett értéke

- Bizonyos nyelvekben (C++, Ada, ...)
- A formális paraméter deklarációjában alapértelmezett érték adható meg
- Híváskor nem kötelező aktuálist megfeleltetni neki
- Csak bemenő szemantika esetén értelmes
 - C++ esetében: csak érték szerintinél

Példa az Adában és a C++-ban

```
void inc ( int& x, int d = 1 ) { x += d; }
procedure Inc (X: in out Integer; D: in Integer := 1) is
begin
       X := X + D;
end Inc;
int n = 4;
                                     N: Integer := 4;
                                     Inc(N, 3); Inc(N);
inc(n, 3); inc(n);
```

Paraméterek megfeleltetése

A programozási nyelvek többségében: pozícionális (az i. formálisnak az i. aktuális)

- Az Adában:
 - pozícionális formában (positional association)
 - névvel jelölt formában (named association)
 - lehet keverni is a kettőt

Névvel jelölt paraméter-megfeleltetés

```
procedure Swap (A, B: in out Integer) is
        C: Integer := A;
begin
        A := B; B := C;
end Swap;
                                          -- pozícionális
Swap (X, Y);
Swap (A \Rightarrow X, B \Rightarrow Y);
                                          -- névvel jelölt
Swap (B \Rightarrow Y, A \Rightarrow X);
                                          -- a sorrend tetszőleges
Swap (X, B \Rightarrow Y);
                                          -- keverni is lehet
```

Alapértelmezett érték + névvel jelölt forma

```
void f (int x, int y, int w = 200, int h = 200, int c = 0) ...

f (5, 7) f (5, 7, 100) f (5, 7, 200, 200, 1)

fontossági sorrendben

w, H: Integer := 200; C: Integer := 0) ...

F (5, 7) F (5, 7, 100) F (5, 7, C => 1)
```

Egyéb paraméterezett dolgok (1)

- Sablon, diszkriminánsos típus
- Analógia a lehetőségekben
 - Alapértelmezett érték a bemenő paraméternek
 - Névvel jelölt paraméter-megfeleltetés

A névvel jelölt megfeleltetést másnál is használjuk majd...

Egyéb paraméterezett dolgok (2)

```
generic
          type T is private;
          with function "+" (A,B: T) return T is <>;
          \overline{Z}: in Integer := 0;
package P is
          type R (D: Boolean := True) is private;
end P;
package I is new P (Integer, Z \Rightarrow 1);
X: I.R(D \Rightarrow False);
```

Alprogramnevek túlterhelése

- Overloading
- Ugyanazzal a névvel több alprogram
- Különböző legyen a szignatúra
- A fordító a hívásból eldönti, hogy melyiket kell meghívni
 - Ha egyik sem illeszkedik: fordítási hiba
 - Ha több is illeszkedik: fordítási hiba
- Ha ugyanazt a tevékenységet különböző paraméterezéssel is el akarjuk tudni végezni

Példák C++ és Ada nyelven

```
int max (int x, int y) { return x > y ? x : y; }
int max (int x, int y, int z) { return max(x, max(y,z)); }
int x = max(50*62, 51*60, 52*61);
function Max (X, Y: Integer) return Integer is
  begin if X > Y then return X; else return Y; end if; end;
function Max (X, Y, Z: Integer) return Integer is
  begin return Max(X, Max(Y,Z)); end;
X: Integer := Max(50*62, 51*60, 52*61);
```

Szignatúra

- C++: a név és a formális paraméterek száma és típusa
- Ada: a név, a formális paraméterek száma és típusa, valamint a visszatérési típus
 - túl lehet terhelni a visszatérési értéken
 - nem lehet egy függvényt úgy hívni, hogy semmire sem használjuk a visszatérési értékét

Különböző szignatúra

```
procedure A;
procedure A (I: in out Integer);
procedure A (S: String);
function A return Integer;
function A return Float;
procedure A (V: Natural := 42); -- nem jó
```

Híváskor a többértelműség feloldandó

```
package Igék is
                                              Kiír( Vár );
       type Ige is (Sétál, Siet, Vár);
                                                 -- ford, hiba
       procedure Kiír (I: in Ige);
end Igék;
package Főnevek is
                                              Igék.Kiír( Vár );
       type Főnév is (Ház, Palota, Vár);
                                              Kiír( Ige'(Vár));
       procedure Kiír (F: in Főnév);
                                              Kiir( I \Rightarrow Var );
end Főnevek;
use Igék, Főnevek;
```

Operátorok túlterhelése

- Mind a C++, mind az Ada nyelvben lehet
 - C++-ban több operátor van (pl. () vagy =)
 - Az Adában nem minden operátort lehet túlterhelni (nem lehet: in, not in, and then, or else)
- Egyes nyelvekben csak közönséges alprogramokat (Java), vagy még azt sem (ML)
 - De a predefinit operátorok általában túlterheltek (+)
- Egyes nyelvekben lehet új operátorokat is definiálni (ML, Clean stb.)
 - fixitás, precedencia, asszociativitás megadásával

Operátorok túlterhelése Adában

```
function "*" (A, B: Vektor) return Real is
       S: Real := 0.0;
begin
       for I in A'Range loop
               S := S + A(I) * B(I);
       end loop;
       return S;
end "*";
                               R := P * Q; \qquad R := "*"(P,Q);
```

Alprogram, mint típusművelet

- Beépített típusok: operátorok, attribútumok
- Származtatott típusok: megöröklik ezeket

- Programozó által definiált típusok
 - Tipikusan: átlátszatlan típus
 - Absztrakt értékhalmaz és műveletek
- Ezek a műveletek is örökölhetők

Primitív műveletek

- ,,A típus megadása után felsorolt" alprogramok
 - Vagy valamelyik paraméter, vagy a visszatérési érték olyan típusú
- Tipikusan: egy csomagban definiálok egy (általában átlátszatlan) típust a műveleteivel
- Származtatott típusok: megöröklik a primitív műveleteket

Példa primitív műveletre

```
package Queues is
       type Queue(Capacity: Positive) is limited private;
       procedure Hiext (Q: in out Queue; E: in Element);
       procedure Lopop (Q: in out Queue; E: out Element);
private
end Queues;
```

Példa öröklésre

end Dequeues;

with Queues; use Queues;
package Dequeues is
type Dequeue is new Queue;
procedure Loext (Q: in out Dequeue; E: in Element);
procedure Hipop (Q: in out Dequeue; E: out Element);
...

Megörököltük

a

Felüldefiniálás

- Egy típusra felüldefiniálhatjuk az előre definiált és a megörökölt műveleteket
 - (Előre definiált) operátorok
 - Primitív alprogramok
- Más implementációt rendelhetünk hozzájuk

Ez különbözik a túlterheléstől

Túlterhelés és felüldefiniálás

```
package Racionálisok is
                                                túlterhelés
       type Racionális is private;
       function "+" (P, Q: Racionális) return Racionális;
       function "=" (P, Q: Racionális) return Boolean;
private
                                              felüldefiniálá
       type Racionális is record
                              Számláló: Integer;
                              Nevező: Positive;
                      end record;
end Racionálisok;
```

Aggregátumok

- Összetett típusú (rekord, tömb) érték
- Jobbérték
 - értékadás jobb oldala, inicializálás
 - bemenő paraméter
- Pozícionális és névvel jelölt megfeleltetés
- Nagyon kényelmes
- Hasonló, de nem ilyen jó a C++-ban:

int
$$t[] = \{3,5,6\};$$

Rekordaggregátum

```
type Racionális is record ... end record;
\overline{R1}: Racionális := (3,2);
R2: Racionális := (Számláló => 3, Nevező => 2);
R3: Racionális := (Nevező =>2, Számláló => 3);
R4: Racionális := (3, \text{Nevez} = >2);
function "*" (P, Q: Racionális) return Racionális is
begin
  return (P.Számláló * Q. Számláló, P.Nevező * Q.Nevező);
end;
```

Tömbaggregátum

type T is array (1..6) of Float;

- Pozícionális megadás
 - X: T := (1.0, 3.0, 1.0, 2.0, 2.0, 2.0);
- Névvel jelölt megadás

X:
$$T := (2 \Rightarrow 3.0, 1|3 \Rightarrow 1.0, 4..6 \Rightarrow 2.0);$$

Maradék

X:
$$T := (2 \Rightarrow 3.0, 1|3 \Rightarrow 1.0, others \Rightarrow 2.0);$$

Keverés

X:
$$T := (1.0, 3.0, 1.0, others => 2.0);$$

Korlátozás nélküli index esetén

```
type T is array (Integer range <>) of Float;
Pozícionális megadás
   X: T := (1.0, 3.0, 1.0, 2.0, 2.0, 2.0);
Névvel jelölt megadás
    X: T := (2 \Rightarrow 3.0, 1|3 \Rightarrow 1.0, 4..6 \Rightarrow 2.0);
Helytelenek:
    X: T := (2 \Rightarrow 3.0, 1|3 \Rightarrow 1.0, \text{ others} \Rightarrow 2.0);
    X: T := (1.0, 3.0, 1.0, others => 2.0);
   Helyesek:
    X: T(1..10) := (1.0, 3.0, 1.0, others => 2.0);
    X: T(1..10) := (2 = > 3.0, 1|3 = > 1.0, others = > 2.0);
```

Többdimenziós esetben

M: Mátrix(1..2, 1..3):=
$$(1 = > (1.1, 1.2, 1.3), 2 = > (2.1, 2.2, 2.3));$$

D: Mátrix :=
$$(1 ... 5 = > (1 ... 8 = > 0.0));$$

A String tipus

- Beépített típustype String is array (Positive range <>) of Character;
- Speciális szintaxis

```
S1: constant String := "GIN";
```

```
S2: constant String := ('G','I','N');
```

- Rugalmatlanabb, mint más nyelvekben
 - A tömbökre vonatkozó szabályok miatt
 - Mutatókkal, dinamikus memóriakezeléssel segíthetünk
 - Ada95: Bounded_String, Unbounded_String

Tipikus hibák String használatánál (1)

Különböző méretű String-ek nem adhatók egymásnak értékül: Constraint_Error

S: String(1..256);

S := Integer'Image(Faktoriális(4));

- Egy másik tanulság: lehetőleg ne égessünk bele a programba konstansokat.
 - Mi van, ha az Integer típus egy adott implementációban szélesebb?

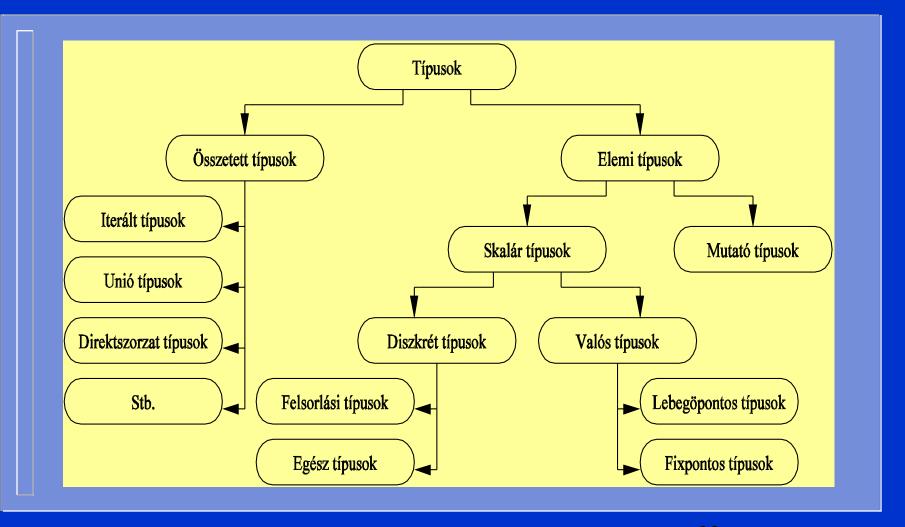
Tipikus hibák String használatánál (2)

Egy Get Line-os beolvasás esetleg csak részben tölti fel a sztringet S: String(1..Sor Hossz); H: Natural; Get Line(S,H); ... Integer'Value(S) Integer'Value(S(1..H)) ...

Szélesebb karakterkészlet

- A Wide_Character két bájton ábrázolja a karaktereket
- Ezek is beépített típusok

Típusosztályok rajzban

Elemi típusok

```
skalár
       diszkrét
              felsorolási (Character, Boolean)
              egész
                      előjeles (Integer)
                      moduló típusok
       valós
              lebegőpontos (Float)
              fixpontos
                      közönséges fixpontos
                      decimális fixpontos
mutató
```

Egész típusok (2) elemi, skalár, diszkrét

- Előjeles egész típusok, pl. *Integer*
- Moduló típusoktype Mod10 is mod 10;type Bájt is mod 256;
 - A típusértékek a 0..9, illetve a 0..255
 - A számokon értelmezett szokásos műveletek (például a "+") a maradékosztályok szerint, azaz modulo számolnak.

Valós típusok (1) elemi, skalár

- Lebegőpontos számtípusok
 - egy rögzített hosszúságú mantissza és egy előjeles egész exponens

type Real is digits 8;

R: Real := 2.12345678

- a mantissza ábrázolásához szükséges decimális jegyek száma
- predefinit típus: Float implementációfüggő
- a többi ebből, származtatással

type Real is new Float digits 8;

☐ Fixpontos számtípusok

Valós típusok (2) elemi, skalár

- Lebegőpontos számtípusok
- Fixpontos számtípusok
 - rögzített számú számjegy és egy képzeletbeli tizedespont type Fix is delta 0.01 range -1.0 .. 1.0;
 - tizedes fixpontos típus:
 type Fix is delta 0.01 digits 15;
 az értékek a következő intervallumban:
 –(10**digits–1)*delta .. +(10**digits–1)*delta.

A skalár típusosztály attribútumai

```
S'First, S'Last, S'Range, S'Image, S'Value
           az S bázistípusa (a megszorítás nélküli altípus)
S'Base
           function S'Min(A,B: S'Base) return S'Base
S'Min
S'Max
           a két érték maximuma
S'Succ
           function S'Succ(A: S'Base) return S'Base
           rákövetkező elem (Constraint Error lehet)
S'Pred
           maximuma az S'Image által visszaadott
S'Width
           stringek hosszának
S'Wide Image, S'Wide Width, S'Wide Value
```

A diszkrét típusosztály

- ☐ Felsorolási és egész (előjeles és moduló) típusok
- Ezen típusoknál a típusértékek a típuson belül pozíciószámmal azonosíthatók

S'Pos(A) function S'Pos(A: S'Base) return Integer egy egész szám, a pozíció

S'Val(n) az adott pozíciónak megfelelő típusérték

A pozíciószám követi a skalár rendezést

A felsorolási típusok osztálya

- ☐ A skalár rendezést itt a típusértékek felsorolási sorrendje adja
- A diszkrét pozíciószám szintén a felsorolást követi
 - nullától egyesével

Az egész típusok osztálya

- Predefinit operátorok
 - +A -A A+B A-B A*B A/B
 - A rem B A mod B abs A A**B
 - Az egész osztás csonkít (nulla felé...)
 - Hatványozásnál B nemnegatív
- Moduló típusoknál:
 - S'Modulus a típus modulusa

A valós típusok osztálya

```
+X -X X+Y X-Y X*Y X/Y X**Y
```

- hatványozás: Y egész
- Attribútumok
 - Lebegőpontos: 'Digits
 - Fixpontos:
 'Small, 'Delta, 'Fore, 'Aft, 'Scale,
 'Round
 - Decimális fixpontos: 'Digits

Appendix

Név szerinti paraméterátadás

- Call-by-name
- Archaikus: Algol 60, Simula 67
- Az aktuális paraméter kifejezést újra és újra kiértékeljük, ahányszor hivatkozás történik a formálisra
 - A törzs kontextusában értékeljük ki
 - A formális paraméter különböző előfordulásai mást és mást jelenthetnek az alprogramon belül

Jensen's device

```
real procedure sum (expr, I, low,
   high);
   value low, high;
   real expr;
   integer I, low, high;
begin
   real rtn;
   rtn := 0;
   for I := low step 1 until high do
         rtn := rtn + expr;
   sum := rtn;
end sum
```

$$y = \sum_{i=1}^{10} 3x^2 - 5x + 2$$

$$y := sum (3*x*x - 5*x + 2, x, 1, 10)$$

További paraméterátadási módok

- Megosztás szerinti
 - Call-by-sharing
 - Objektumelvű nyelvek (CLU, Eiffel, Java...)
 - Szintaxisban: érték szerinti, valójában olyan, mint a cím szerinti (alias)
- Igény szerinti
 - Call-by-need
 - Lusta kiértékelésű funkcionális nyelvek (Miranda, Haskell, Clean)
 - Az aktuálist nem híváskor értékeli ki, hanem akkor, amikor szüksége van rá a számításokhoz

Tömbaggregátum

```
type Tömb is array (Napok range <>) of Natural;
T1: T\ddot{o}mb(Kedd..P\acute{e}ntek) := (1,9,7,0);
T2: Tömb := (1,9,7,0); -- Hétfőtől indexelve
T3: T\ddot{o}mb(Kedd..Szerda) := (Kedd => 5, Szerda => 2);
T4: T\ddot{o}mb(Kedd..Szerda) := (Szerda => 2, Kedd => 5);
T5: Tömb := (Szerda => 2, Kedd => 5);
T6: Tömb := ( Kedd | Vasárnap => 5, Szerda..Szombat => 1);
T7: Tömb(Hétfő..Szombat):= (Hétfő..Szerda=>5, others=>1);
T8: T\ddot{o}mb(H\acute{e}tf\ddot{o}..Szombat) := (2, 4, 5, others => 1);
```

Rekord aggregátum

- pozíció szerinti forma:
 - D := (1848, Március, 15);
- név szerinti forma:
 - $D := (Nap => 15, H\acute{o} => M\'{a}rcius, \acute{E}v => 1848);$
- keverhetjük is:
 - D := (1848, Nap => 15, Ho => Marcius);
- Ha típusa nem egyértelmű: minősítés
 - Ma: Date := Date (Dátum'(1848, Március, 15));